

Pochlovický zvonek

Zpravodaj nejen pro klienty Sociálních služeb
v Kynšperku nad Ohří

Zima 2018 - 2019

Foto: Kristýna Karlíková

Sociální služby, příspěvková organizace
poskytují své služby za
finanční podpory Karlovarského kraje.

SOCIÁLNÍ SLUŽBY
V KYNŠPERKU NAD OHŘÍ

Slovo ředitelky

Vážení čtenáři,
všechny Vás srdečně zdravím v zimním vydání Pochlovického zvonku. Tentokrát o sobě dala zima vědět spoustou sněhu. Škoda, že nebyl na Vánoce.

Určitě si vzpomenete na známou pranostiku: „Únor bílý - pole sílí.“ Ale víte, že má celou řadu dalších podob? Tady máte některé z nich:

Únor bílý a mrazivý naději na úrodu posílí.
Usadí-li se bílá husa v únoru na poli, bude hodně obilí.
Je-li v únoru zima a led, nebude nouze o žitný chléb.
V únoru z množství sněhu dobrá úroda svítá,
mnoho ovoce a sena, však málo žita.
Je-li únor mírný, rok bude bídný.

Jak je vidět, únor mírný nebude co do množství sněhu a mrazu, takže letošní rok by se měl opravdu vydařit. Vydaří se minimálně v tom, že skutečně vbrzku dostaneme velké auto (podobné, jako jsme mívali) a opět budeme moci vyjíždět do okolí, na výlety, na nákupy... Veřejná zakázka na dodavatele aut už konečně dobře dopadla a vy a my budeme jezdit!

S přáním příjemných dnů

Lenka Antolová

Sněhuláková příšera z místního nádraží

Gratulujeme

klientům kteří, v zimě oslavili svá životní jubilea

Machovcová Františka

Kučerová Vlasta

Šufrinková Alžběta

Vincíková Marta

Blažek Josef

Černičko Josef

Gerginová Gertruda

Hlavatá Milada

Hradská Edita

Choděrová Miroslava

Junáčková Irena

Narozeniny v našem zařízení

p. Milada Hlavatá

p. Milan Kulich

p. Dagmar Veselá

p. Marie Adámková

p. Anna Hustá

Oslavenkyně p. Kučerová se svou nádhernou sbírkou květin.

Oslavenkyně p. Šulcová své narozeniny oslavila výborným zákuskem a lahodná káva nemohla chybět.

Sv. Mikuláš

Vánoce jsou ty tam a já pevně věřím, že jsme je všichni prožili ve zdraví a pokoře. Kdo měl to štěstí, trávil svátky klidu se svými nejbližšími. Případně jsme si jistě všichni vzpomněli na ty, které máme rádi a především na ty, se kterými jsme se museli bohužel v letoším roce či v letech minulých rozloučit. Vánoce jsou bezpochyby svátky krásné, ale taky pro mnoho z nás náročné, a to jak fyzicky, tak psychicky. Pojďme si teď společně přečíst pár vět, třeba zrovna ony vás přivedou, byť jen na malou chvíli, na jiné myšlenky.

Zasněžená krajina přímo vybízí k procházce, rozhodla jsem se Vám dnes vyprávět o zřícenině kostela sv. Mikuláše. Na toto místo chodím se svou rodinou často a ráda. Jakmile totiž vstoupíte do krajiny Slavkovského lesa, okamžitě vás pohltí magická atmosféra, jež nutí k zamyšlení se nad sebou samým. Všude kolem jen čerstvý vzduch, vítr který si pohrává s větvemi stromů a cosi jim našeptává. Možná zrovna on vypráví o pověstech, které jsou tímto místem opředeny. Skřítkci, víly a hromady zlata, či drahého kamení. To vše a možná ještě více by se tu, dle povídaček, mělo nacházet. Na to všechno lidé dříve věřili. Kdo ví, co za tajemství tento kostel ještě skrývá. Každopádně se doposud neví, kdy přesně byl kostel založen a ani se to s největší pravděpodobností nikdy nedozvíme.

I má dcera toto místo považuje za kouzelné. V její dětské fantazii byla vytvořena myšlenka o tom, že v těchto místech bydlí čerti, kteří koukají, jestli je poslušná. Postačil ji k tomu, jak ona sama říká, „čertí strom“. Dle jejího názoru pod kořeny kouzelného stromu existuje brána, kudy se čerti dostávají do našeho světa. No není to krásné, jak je dětská mysl tvořivá? Bezprostřednost dětí lze jen tiše závidět. Mnohdy bychom se totiž právě od nich mohli učit upřímnosti. V první řadě upřímné lásky a radosti. V řadě druhé chuti do života a těšení se z maličkostí, které jim život každodenně přinese.

Na fotkách, které jsem pro vás nafotila, najdete i onen magický úkaz v podobě „čertího stromu“. Tak schválně, kdo bude natolik bystrý a najde ho?

Něco málo z historie

Kostel svatého Mikuláše (známý jako Kostel svatého Mikuláše pod Krudumem či Kostel svatého Mikuláše u Hruškové) je bývalý kostel v okrese Sokolov. Jeho ruiny se nacházejí ve Slavkovském lese na návrší nevysokého skalního výchozu uprostřed lesa na úpatí hory Krudum v katastrálním území Třídolí při hranici s katastrálním územím Hrušková a k Nadlesí. Kostel lze považovat za znovuobjevený v 21. století. Intenzivně se o něm začalo hovořit teprve v souvislosti s archeologickým výzkumem prováděným v letech 2002 až 2006. Kostel se nachází v blízkosti křižovatky starých a zaniklých strategických středověkých cest. Cesta okolo kostela do Třídolí byla v polovině 19. století vydlážděná. K tomu byl použit materiál ze starých hald, pozůstatků hornické činnosti v okolí kostela. Zvýšený obsah oxidů železa a jaspisu vedl k jejímu pojmenování Rotes Strasserl (červená silnička).

Počátky, obdobně jako zánik, kostela pod Krudumem nejsou dostatečně objasněny. V první písemné zmínce Vincenze Prökla *Geschichte der Stadt Elbogen* se uvádí, že roku 1246 předal král Václav I. farní kostel Sv. Václava v Lokti spolu s filiálním kostelem svatého Mikuláše a dalšími, již zaniklými kostely v bezprostředním okolí Lokte. Kostel zanikl nejspíše kolem roku 1500. Svědčí o tom nejen charakter archeologických nálezů, zejména však fakt, že v loketském urbáři z roku 1525 se již nenachází. Kostel chátral, v historických pramenech existují jen sporadické informace. Ty ovšem neuvádějí přesný popis místa.

Kostel se objevuje ještě na jako symbol na mapách I.vojenského mapování. O co méně je historických údajů, o to více je různých bájí a pověstí. Z nich je zřejmá mystika těchto ruin, které po staletí působily na kolemjdoucí. V případě kostela a nad ním se zvedající hory Krudum s jejími třemi vrcholy existuje rozsáhlý fond různých pověstí, často spjatých s hornickou tematikou. Od 15. století do poloviny 20. století se hojně tradovala na Karlovarsku pověst o svatém Mikuláši z Krudumu. Lidé zde věřili, že právě z této bájně hory, kde svatý Mikuláš bydlí, roznáší dárky dětem v okolí v předvečer svého svátku. Často ani nevěděli, kde se hora Krudum nachází, natož kde stál kostel svatého Mikuláše. Teprve archeologický výzkum potvrdil, že základem pověsti se stala existence zmizelého kostela. Jeho znovuobjevení stálo na počátku novodobého obnovení této mikulášské tradice. Je fascinující, že ústní tradice k Mikuláši z Krudumu přetrvala na území bývalého Loketského kraje mnoho století až do vysídlení německého obyvatelstva. V roce 2005 se pak tým pracující na archeologickém výzkumu rozhodl oprášit starou legendu o cestě svatého Mikuláše krajem a tuto tradici obnovil.

Zdroj: www.wikipedia.cz

Za obsahovou správnost článků a jejich zpracování odpovídá autor.

Odpovědný redaktor Kristýna Karlíková

Telefon: 704 432 478 ; E-mail: karlikova@ss-po-cz

*Mnohokrát děkujeme všem zaměstnancům
našeho zařízení, projektu Ježíškova vnoučata,
jednotlivým dárcům, jejich rodinám
a dětičkám z MŠ za to, že přišli obdarovat
naše seniory. Vytvořili jsme tak společně tu
pravou vánoční atmosféru, díky níž mohli
naši klienti prožít Vánoce v poklidu a radosti.*

Vánoce u nás

Pro paní Zavadskou zazpívala zpěvačka z řad rodinných příslušníků a udělala tím radost i ostatním klientům.

Za paní Jaklovou přišla tato milá rodina a kromě dárků ji potěšili popovídáním. Příjemnou atmosféru do setkání přinesly především děti.

Projekt Ježíškova vnučata rozzářil mnoho tváří.

**Každý klient dostal dáreček,
neboť v našem zařízení byli
všichni po celý rok hodní.**

**Dětičky z Mateřské školky
potěšily klienty svým úžasných
vystoupením.**

Ani Mikuláš spoločne se svou družinou letos na naše hodné klienty nezapomněl a přišel každého obdarovat něčím na zub. 😊

Začátek astronomického jara

Většina z nás již netrpělivě očekává příchod jara, dny, kdy se vše probouzí, zelená, přichází i lepší nálada a ptáci začínají krásně zpívat. Ten si nejčastěji spojujeme s datem 21. března, tedy s okamžikem tzv. jarní rovnodennosti.

Jarní rovnodennost, neboli první jarní den, je okamžik, kdy Slunce vstupuje do znamení Berana /Skopec/. Den a noc jsou stejně dlouhé (12 hodin). Letos jarní rovnodennost nastává na severní polokouli (tedy u nás) 20. března v 22:59 SEČ /středoevropského času/. Od tohoto dne bude temná noc ustupovat světlu, a to až do letního slunovratu. Jarní rovnodenností končí zima, která na severní polokouli trvala 89 dní a jednu hodinu a začíná jaro v trvání 92 dnů a 22 hodin. Přesný čas rovnodennosti se v jednotlivých letech mění a to v závislosti na rychlosti otáčení planety Země a putování hvězdy zvané Slunce, se všemi planetami v prostoru galaxie zvané Mléčná dráha.

Lidé si totiž všimli, že poloha Slunce při východu či západu se opakuje v cyklech majících souvislost se střídáním ročních období. Mohli tak předvídat příchod jara či dalších ročních období, které přímo ovlivňovala celá staletí jejich život, jako je pěstování rostlin a zajištění potravy před příchodem zimy nebo v historii plánování válečných konfliktů.

21. března nastává úplňek a 31. března je začátek letního času /SELČ/ - čas se posouvá o hodinu dopředu.

Velikonoce jsou tradičním svátkem, avšak svátkem s pohyblivým datem. Datum Velikonoc se tak rok od roku mění. To proto, že se termín Velikonoc stanovuje podle lunárního kalendáře.

Například v roce 2019 připadají Velikonoce na 21. dubna (Velikonoční pondělí na 22. dubna).

Pavel Benda

Aktivity v domově aneb jak se u nás tráví volný čas

Takto tráví volný čas v chladných dnech naši klienti ze Zámečku. Práce na SEN tabletu patří mezi oblíbené aktivity. Kdo zrovna nepracuje s tabletem, pomáhá kupříkladu s přípravou různých pochutin.

Mezigenerační setkání s dětmi ze základní školy v Kynšperku nad Ohří jsou výzvou pro všechny zúčastněné. Nutno podotknout, že každé setkání je opravdu milé a především velmi prospěšné, vytváří se totiž vazba mezi jednotlivými generacemi.

Káva a dobrý zákusek dokáže potěšit nejedno srdce.

Vánoční posezení plné pohody a dobrého jídla jsme si nemohli odpustit.

Pro naše věřící klienty se v zařízení pořádají mše a bohoslužby. Pravidelně nás navštěvují p. Kučera a p. Bujna.

„Nehromadíte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde zloději vykopávají a kradou. Raději si hromadíte poklady v nebi, kde je mol a rez neničí a zloději nevykopávají ani nekradou. Vždyť tam, kde máš poklad, budeš mít i srdce.“
Matouš 6:19-21

Když lidé pomáhají

Jak jistě většina z Vás již ví, v našem zařízení probíhala sbírka pro kočičí útulek v Sokolově. Tuto sbírku zorganizovala naše kolegyně, kamarádka Jana Mühlhans. Rozhodla jsem se ji pro vás trochu vyzpovídat.

Jani, podle toho co vím, tak jsi celou sbírku zorganizovala sama. Je to tak, nebo Ti s tímto nápadem někdo pomáhal?

Všechno to začalo tím, že se ztratil náš kocour Silver. Snažila jsem se ho najít přes organizace zabývající se hledáním zatoulaných zvířat či péčí o kočky a úplnou náhodou jsem zavítala i na stránky dobrovolného spolku Láskou ke kočkám.

Můžeš nám prosím říct, co Tě vedlo k tomu vybrat si přesně tento útulek a jak ses o něm dozvěděla?

Jak jsem již zmínila, našla jsem ho na internetu a začetla se do jeho stránek. Velmi mě oslovilo, že svoji práci a péči dělají dobrovolně, bez nároku na odměnu a ve svém volném čase. Při osobní návštěvě útulku jsem se seznámila nejen s jeho patronkou paní Křehlíkovou, ale měla jsem možnost vidět i prostory, ve kterých kočičky žijí. Všude bylo úžasně čisto, kočky měly k dispozici plné misky granulí, vodu, měkké pelíšky. Každá z nich měla i svůj životní prostor, byly klidné, spokojené, mazlivé a hravé.

Od vedoucí útulku jsem se dozvěděla, že jeho provoz je závislý na drobných dárcích a sponzorských darech. Potřebovali jak finanční, tak i materiální pomoc. A právě tehdy se zrodila myšlenka zorganizovat sbírku pro kočky v našem zařízení. Se souhlasem naší paní ředitelky mohla být tedy sbírka vyhlášena.

Během sbírky jsem se dozvěděla, že dvě kolegyně, Rita a Vladka, pečují o kočičky jako dobrovolnice ve spolku Láskou ke kočkám. Také jsem od našich seniorů vyslechla desítky dojemných příběhů, které je pojily s jejich domácími mazlíčky. Bylo zřejmé, že jim není lhostejný osud koček v nouzi a většina dle svých možností do sbírky přispěla. Za jejich láskyplný záměr pomoci jim patří srdečný dík. Zapojili se i někteří zaměstnanci, a tak se podařilo nasbírat neuvěřitelných 4.612,- Kč. Kromě toho jsme sesbírali i materiální pomoc – krmivo, konzervy, kapsičky, stelivo, pelíšek, škrábadlo a přepravku pro kočičky. Moje kolegyně Jarka si vzala z tohoto útulku do domácí péče kočičku, které dala jméno Lily.

Částka, která se vybrala myslím mile překvapila nejen Tebe a nás, ale především majitele útulku. Jak probíhalo samotné předávání výtěžku sbírky?

Výtěžek sbírky jsme předali za účasti našich seniorů dne 11.12.2018. Samotné setkání bylo velice emotivní. Paní Křehlíková měla obrovskou radost ze všech darů, byla překvapená výší částky a upřímně dojatá. I my jsme byli dojatí, měli hřejivý pocit, že jsme pomohli opuštěným kočkám. Byli jsme si jistí, že se dary dostaly do správných, láskyplných rukou. Vyslechli jsme i smutné příběhy o opuštěných kočkách, které se dostaly do útulku. Pak nám paní Křehlíková ukázala prostory, kde jsou kočky ubytovány. Zde jsme si je mohli hladit, pomazlit se s nimi. Jedna kočena se dokonce slastně uvelebila v náruči naší klientky Anežky Krejčové, byla to láska na první pohled :-). Myslím si, že ta celková pohoda vyzařuje i z fotek. Finanční částka byla později použita na veterinární ošetření a léčbu mladé kočky.

Vzhledem k tomu, že bychom si měli pomáhat a v našem okolí je jistě spousta podobných zařízení, napadá mě otázka zda do budoucna plánuješ nějakou další akci, která by se nesla v podobném duchu?

S paní Křehlíkovou jsme domluvené, že útulek navštívíme se seniory v létě. Spolku nedávno byly přiděleny budovy garáží, které nyní prochází rekonstrukcí. V nově vybudovaných místnostech budou mít kočičky lepší zázemí než doposud. V bezprostřední blízkosti by měla být i malá kavárnička pro návštěvníky útulku, kde bude možnost si sednout a mazlit se s kočičkami. Už se tam se seniory moc těšíme a co bude dál? Nechte se překvapit!

Chci touto cestou poděkovat všem, kterým není lhostejný osud opuštěných a týraných koček a poskytli peněžní či nepeněžní dar. Veliký dík patří seniorům v našem Domově, kteří přispěli ze svých důchodů. Moc si toho vážím. Děkuji i jejich rodinám za podporu sbírky. Není důležitá výše příspěvku, ale samotný láskyplný záměr pomoci kočičkám v nouzi. Srdečný dík vám všem! Jana Mühlhans

Hledět otevřeně

Mgr. František Vaněček

Když se stále chce a touží, marně šumí moudrá slova.
Jsou tu navíc, neposlouží, i když znějí zas a znova.

Bytí samo rozum přidá, narodí se úsudek.
Děťátko pak svede vydat moudrost a ne předsudek.

V dětských duších tiše žije chlapečkům i holčičkám.
Nečistoty samo skryje, nepodobno opičkám.

Později však vidí, slyší, všechno kolem napodobí.
V srdci přestanem být tišší, už jsme „velcí“, Já nás
zdobí.

Co kdo chce, to opakujem, sladkosti nás uklidní.
Jeden, dva, tři časem plujem, tisíce jsou z toho dní.

Rozběhnuté představy výhledy nám zamlží.
Je to správné, kdož pak ví. První chybu utuží.

Přímo u nás zazní zvon, slyšíme ho, poplach bije.
Já nehořím, hoří on! křivá mysl to vše skryje.

Plameny už pálí moc, v kouři se jen těžko dýchá.
Přijde někdo na pomoc? Čas je v klidu, nespíchá.

Pak to přijde, pochopíme, vzpomenem na čistou mysl.
Vždyť to sami dávno víme, hradba chtění skrývá
mysl.

Ztišit se a pustit touhy, vzpomenout na dětské žití.
Chtíč i rozkoš klam je pouhý, prožít opět prosté Bytí.

Znovu v sobě nalézt dítě, které mělo malé já.
Ono v dešti, v záři slunce, směje se, vždyť to jsem JÁ.

Omalovánky pro zkrácení dlouhé chvíle

